jurat de Valencia, per en Francesch Almarche; *Un importante documento inédito de Don Jaime el Conquistador, la concesión á la Sede barcelonesa de las iglesias de Mallorca*, per en Joseph de Peray; *Fundación del Real Monasterio de Santa María de Benifazá*, per Mossen Manel Betí, Pvre.; *Jaime I y los judíos*, per en Francesch de Bofarull; *La creuada a Terra Santa* (1269-1270), per en F. Carreras Candi; *La minoría del rey Jaime y la procuradoría del Conde Sancho*, per en Salvador Sanpere y Miquel; *Cartulario de Monroyo de Aragón*, per en Santiago Vidiella.

La secció d'arqueología rebé vuit treballs: *La vaxella de fusta durant lo segle XIII^è*, per Mossen Joseph Gudiol, Pvre.; *Lo sepulcre de Sant Bernat Calbó*, per Mossen Gudiol; *La música a Catalunya en la XIII^a centuria*, per en Joseph R. Carreras Bulbena; *Nota sobre la encunyació de monedes àrabes per lo rey en Jaume I*, per en J. Botet y Sisó; *Sigilografia catalano-aragonesa en la XIII^a centuria*, per en Ferrán de Sagarra; *Els medis d'atach y defensa en temps del rey en Jaume*, per en Joseph Goday; *L'antiga casa catalana*, per en Joseph Puig y Cadafalch; y *Caràcters succesius de la arquitectura a Catalunya y la evolució del istil durant el segle XIII^è*, per en Lluis Domenech y Montaner.

Està molt avençada l'estampació del volum dels treballs d'aquest primer congrés històrich celebrat en la Corona d'Aragó, al que hi concorregueren 283 congresistes.

Congreso histórico Internacional de la Guerra de la Independencia y su época (1807-1815)

Tingué lloch en la ciutat de Saragoça desde el 14 al 20 d'Octubre de 1908 aquest Congrés patriòtich, qui 's subdividí en les següents seccions: I. Historia política de la Península ibèrica (1807-15); II. Historia militar; III. Historia interna; IV. Relacions ab l'historia de les nacions extrangeres; V. Estudis especials referents als Sitis de Çaragoça (1808-09); y VI. Bibliografia, memories, biografies, correspondencies y materials inèdits.

Foren atorgades dues vispresidencies a D. Francesch de Bofarull y D. Francesch Carreras y Candi. Aquest darrer hi presentà un treball titolat «El afrancesamiento y los afrancesados en Cataluña».

Antoni Aulestia y Pijoan

El dia 10 de març del corrent any 1908 ha mort aquest notable escriptor y historiaire català en edat relativament poch avençada. Havia nascut a Reus en 1849. Dos llustres feia ja que vivia apartat del moviment literari y per aital motiu les seves darreres produccions son de data un tant llunyana. Desde 'ls començaments de *La Jove Catalunya* y de l'*Associació catalanista d'Excursions científiques* sempre figurava en les societats barcelonines de cultura. En 1877 entrà a l'Academia de Bones Lletres y desde la mort den Durán y Bas era l'acadèmich numerari més antich. Publicà primerament alguns treballs en el setmanari *Lo Gay saber* y en la revista *La Renaxensa*. En l'*Album pintoresch monumental de Catalunya* s'hi troben també interessants descripcions de diferents edificis arqueològichs de la nostra terra sortides de la ploma de l'Aulestia, recordantne entre altres les del Monastir de Vallbona de les Monjes y del claustre de Sant Cugat del Vallès. Fou llorejat en els Jochs Florals de Barcelona, dels qui ha estat varies vegades un dels mantenedors. En 1874, li foren premiats els *Quadros d'historia catalana* y dos anys després la *Noticia històrica dels catalans que*

ANTONI AULESTIA Y PIJOAN